

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 21.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790479888/facsimile.pdf> (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

turen ret vel inden jeg kom hertil kjendte til det dannede Familie Liv i Hovedstaden, og at jeg i den Tid, jeg havde været her, daglig havde frequenteret dannede Cirkler.

Men man kjeder sig dog lumsk i disse dannede Cirkler.

Jeg yttrede min Forundring over hans Paastand og begyndte at bevise dens Ugrundethed; jeg fremhævede det Interessante i en gjensidig Udvexling af Ideer om Kunst og Litteratur, især med unge Damer, hvilke som bekjendt ere i Besiddelse af en fiin Takt for det Poetiske og Smukke. Men han afbrød mig, idet han sagde:

Jeg er ikke Æsthetiker, og finder altsaa ikke nogen synderlig Opbyggelse i at sentimentalisere med Damer over Goethe; ligesom det er mig einerley, om Acteurene og Actriserne ere søde eller sure. Saadan Passiar fører jeg aldrig.

Men man kan jo ogsaa spøge med de unge Damer, engang imellem, indvendte jeg.

Aa ja, svarede han, det er jo ganske morsomt, engang imellem; man kan drille Frøken Gine med Lieutenant *chase*; man kan faae Frøken Sine lokket til at fortælle, at hun spiser Kridt; man kan tage Maal af Neglen paa deres Tommelfingre; men for mit Vedkommende saa opveier alle mulige saadanne Liebhaberier ikke nær den hjertelige Latter, som vækkede Dem forgangen Nat. Jeg benytter derfor sjelden min Entrée hos Familier, uden jeg er paa Knæerne, eller jeg skal holde Diæt; det er kun i disse to Tilfælde, at jeg morer mig med Thevand og daarligt Fortepianospil.

Jeg var nu temmelig enig med mig selv, at Hr. Flint ikke kunde henføres under Classificationen »dannede Mennesker;» jeg tænkte netop paa at ende denne Samtale og mit Besøg med den uimodsigelige Bemærkning: at man ikke kan disputere om Smagen, da Døren i det samme blev revent op, og et ungt Menneske stormede ind. Han lod ikke til at tage synderlig Notice af min Person, uagtet jeg dog reiste mig ved hans Indtræden; han fandt det ikke engang Umagen værd, at tage sin Hat af, men henvendte sig strax til Flint med de Ord:

Du, jeg har Noget at fortælle Dig.

Jeg gjorde Mine til at gaae; men Flint vilde ikke tillade det. Han sagde:

Felix og jeg have sjeldent andre Hemmeligheder end saadanne som al Verden gjerne maa vide. Vi disputerede før, om hvis Fornoielser vare de solideste; nu vil jeg, at De iaften skal more Dem paa min